המקום לשגות כבר ניתנה

בסוד ש"ח

מאת שאול שיח

מאת שאול שיח

ראש הממשלה ושר הביטחון, יצחק רבין, וכמוהו שר החוץ, שמעון פרס, מפוזרים עכשיו כבר סביב הגלובוס עם תרשות הלשתינאית, והם מבקשים להקנות את הרושם, כי העניינים מסתדרים ויגעים וכי השנה עולה על הבריר. גם בישיבת ועדת החוץ והביטחון של הכנסת, שהתקיימה ביום שלישי האחרון, לפרס עד כמה אדוקה הדרך לבחירות בי"ט באוקטובר שנה זו, בל"נ בעומר שאר־ישוב ועוד כמה וכמה מדינאים מסודרי, והעלה גם את השאלה הלא פחות של השתתפות ארגוני הטרור בבחירות הללו. כמה מחברי הכנסת של הליכוד בוועדה זו התרשמו כי שר רבין מבקש לוודרים את הימין ככל שיהי מנגד, כדי שלא יי"ם קשיים בדרך לנסיגת ישראל הרשמית מיו"ש. ואז, כאשר למעשה מנוסחת כבר פקודה צבאית מפורטת על פיני צה"ל מבסיסי בבה"ד 4, אזוריים ובה"ד 3 ביולי הקרוב, במהלך תודש זה ישתו רוב בסיסי צה"ל, כאשר לגבי חלק מהם ישנה כבר החלטת ממשלה, ולגבי חלק – הפינוי כפוף עדיין להחלטת ממשלה.

במקביל, בניגוד של "משקר" תהל, "אגיש" בך גל, הולכת ונשלמת מלאכת ניתוק היישובים היהודיים מרשת המים הנוכחית בי"ט ומעבירה למאגרי המים בתקוע (הרודיון). כידוע מאגר תקוע מספק מים לנוש עציון, קריית־ארבע, מעלה אדומים ולחלק משכונות ה של ירושלים. במקום רשת המים הנוכחית "שלנים" עתה קווי מים חדשים מתשתלה אל היישובים הנ"ל. נודמי ביטחון החזירו השבוע, כי עם ניתוק רשת המים הנוכחית ותיבור היישובים היהודים למערכת המים החדשה מהשפלה, תתעורר מחדש סכנת הרעלת המים בידי גורמים ערביים. רשת המים הנוכחית ובניגוד מים גם ליישובים ערביים בי"ט, רבר שמנע מארגוני המחבלים תיכנון הרעלת קווי המים, משום החשש שגם יישובים ערביים יי'פגעו מכך.

בר כבר עם ההיערכות לפינוי צה"ל מיו"ש, נעשית עבודת תשתית אדירה בנגב לקליטת בסיסי צה"ל הספונים. באזורי דיקים, נצנים ובזוק עובדה שיקומו הבסיסים הזדיים, שעם פינויים, יוצאו מיו"ש מערכות ציוד בסוערות יקרות והדבר יקשה באורח משמעותי על ועדיות הביטחון לעקוב אחר התארגנויות של גורמים עוינים בתחני יו"ש.

הבקיאים בנעשה בי"ט מוסיפים בנחרצות כי היישובים היהודים, לאחר יציאת צה"ל משם, יעמדו בפני סכנת ממשיות, שקשה להיערך בפניהן.

בישיבה סיעת המפל"ג שהתקיימה השבוע, נמתחה ביקורת על ראשי הליכוד על שאינם מעודדים את רעת הקהל לנוכח הצעדים שנוקטת הממשלה בי"ט ועל תוסי יכולתה לניים המונים, כדי שיקציו את המהלך של ניתוק יהודה ושומרון ממדינת־ישראל. בליכוד עוסקים הכל בהכנות ל"פריימריס" ומרגע עיסוק זה הוא ראשון בסדר העדיפויות.

נשיא צרפת מצדיע לחב"ד

הנשיא הנבחר של צרפת, ז'אק שיראק, הודרו להודות לראשי חב"ד בצרפת על העזרה הרבה שהושיטו לו במערכת הבחירות לנשיאות.

בין שיראק לבין ראשי חב"ד בצרפת, נרקמו יחסים הדוקים במהלך כהונתו כראש עיריית פאריס. שיראק אישפר לחב"דניקים ולמנהיג הנוכריים־ענק בתו התנועה מול "מגדל אייפל" וסייע בכל יכולתו למוסדות חב"ד בעיר זו. בל"נ בעומר שארונת חב"ד התלוננו יהודות בכל רחבי תבל ובפרט התהלוכה היא מהגדולות ביותר, ולצדדי זה, נתן שיראק הסכמתו למניתהם של חוזנות ראשיים בפריז במשך שלוש השעות, שכהן התהלוכה על רכבית, שלפיה והמוני ילדיה, בצורות ברחובות הסרכזיים של העיר.

הרב הלל פוזנר, שהוא הרב הראשי של חב"ד בפריז ונאון הבקי מכל מכמני התורה, התייצב עם כל קהילתו באופן פעיל ביותר להצלחת מערכת הבחירות של שיראק. בעבר קיבל שיראק ברכות להצלחה מהרבי מלובביץ' עם הבשורה מפורשות שיעלה לגרדום.

באיחור ה־18 בפריז קיים בניין ענק המשמש כמרכז חינוכי של חב"ד לו־1,500 ילדים ונערים. מרכז זה הוקם בסיוע של שיראק ועזה יוקם בניין נוסף בגודל זהה למסחה זהה גם הוא בסיוע של שיראק, הפעם בבשיא. בביטי הוקרה על תרומת חב"ד לנצחונו. כהב"ד צפוית פעילים מאות רבות של מרצים ואנשי אקדמיה, שלהם השפעה רבה באוניברסיטאות ועל כלל הציבור והללו השתלבו בסמה הבחירות של שיראק בכל מקום אפשרי בפריס.

כאשר סקר־דעת הקהל "התנדנד" המצדיעליסט וכה ליתרון על פני שיראק הבטיחו החב־ניקים לשיראק, כי אין כל מקום לדאגה וכי בחירתו מובטחת. הניטור על כל הקשה השולט למגזרות הרוחנית של חב"ד בצרפת, שביקשה להוכיח כי היא נאמנה לנאמניה.

בעופרה וב"שינקין" למדו להתעמת בלי לשנוא

ביום שני השבוע התקיים המפגש השלישי בין נציגי מר"ץ לבין נציגים מהדור הצעיר במפל"ג, כשעל סדר היום, ניסיון להבדה הדדית של עולמם הרוחני של שני המחנות הקשבים, מתוך שוחה ונחת.

המפגשים, פרי יוזמתו של חיים פלג, מהדמויות הבולטות בימין התר־לאומי, השתתפו בין היתר, מהתיכים: מזכ"ל "בני־עקיבא", אלחנן גלם, מנהל ישיבת "שבי חברון", ישראל זיידה, והרבנית יפה נימ (עופרה), מנהי מקוה "מעלה" (לשעבר) והרב חיים גנז. מר"ץ: מזכ"ל ר"ץ, הבה גלעון, יו"ר הדור הצעיר של מר"ץ, עופר שיסרית, נציגת פמ"ם בעיריית ירושלים יפעת שוחט, ופעילים נוספים מצעירי מר"ץ.

המפגש הראשונה שהתקיימה בעופרה, לוותה בחששות כבדים, בעיקר של נציגי מר"ץ, שהתקשו לעכל את עצם הרעיון של ההיידד והתודע עם הדיר הקיצוני ביותר, או בהגדרת חלק מהם במהלך הפגישה הראשונה: "אתם פם אחר לגמרי."

המפגישות השניה והשלישית התקיימו בבתים של נציגי מר"ץ, כשהראשונה התארחה ב"מרכז הרבותי" של מר"ץ בתל־אביב, באיזור שיקפין התחנה. שני הצדדים נשמעים נלהבים מתרשמות המפגישות הללו ומתקשים פשום להאמין עד כמה ההידברות היא פתוחה, כאשר לא אחת הזיהויהם חוצים את המחנות ומתנהל ויכוח בקרב אנשי מר"ץ, כאשר תמיכת אנשי המפל"ג ניתנת לאחד הצדדים ולהיפך. לא הייתה פגישה אחת שהסתיימה בזמן שהוקצב לה ולא הייתה פגישה שלא היה ברור בסופה, שלאחריה יבואו עוד פגישות. כבר עתה יש ביקוש גדול בשני המחנות להמשיך לפגישות הללו, אלא שבני הצדדים חוששים כי שתיחת השורות עלולה לפגוע באזהרה הסוכה ובדיון העניני המתעמק.

בפגישה הראשונה נסב הדיון על הגדרת המפריד בין שני המחנות הפוליטיים ואפילו העמקת ההבדלים והבל תוך מתן כבוד הדדי מידבי. מהדיון השני ואילך נסתמנה מגמה לנסות ולמצוא קווים אזמים המקובלים על שני הצדדים "יסעדיין לא נמצאו".

בכל מקרה, כאמור, החלט להמשיך את הדיונים שהיו עד עתה זורמים ופתוחים, על־פי נשאים מוגדרים. בדיון הקרוב יתבקשו החברים לספר על הרקע הדתני של עולמם האידיאולוגי. מסתבר, כי הבורות היא מקר לא אכזב לידידות. כך, למשל, כאשר הרב חיים גנז עמד על ההיבטים ההלכתיים של האיסור לצאת את הארץ, קיבלו נציגי מר"ץ את הנתון הזה ממש כחלם. במהלך הפגישות התקרבו הלבבות, נוצרו קשרים הדוקים וכבלי המיבנה הדיני של כל הפגישות הללו, נבנעים שני הצדדים מוהצאת תוכן הדיונים לפרסום. אנשי מר"ץ מודים, כי למרות ידיעתם את עצמת הידיבות האידיאולוגית עם בני שיחת ומבחי הביטות הסרבות, השתנה היחס שלהם כלפיהם לטובה מאז נכנסו הדיונים לבידור ענייני באוירה של סובלנות וחברות.

איך שגלגל מסתובב לו: לפני כעשרים וחמש שנה התקיימו שיחות מהסוג הזה בין צעירי המפל"ג לבין צעירי מפא"ם ובין "בני ברית" קצה אפילו לשכה מיותרת, בראשותו של שגרירנו (היום) בארה"ב, נר יעקבי, שנשאה את השם "עכשיו". בפרוס זה הופיע אז במרים, השלוף ער רחמנן, אז ראש אג"ם, שהכיה באחות ובמשתרים איך ניתן לחסל גם אות... היסה. מהפגישות הללו נוצרו חברויות המחזיקות מעמד עד היום הזה. לא פעם פרצו משברים בתוך "צעירי המפל"ג" על רקע התייצבותם של כמה מפעיליה המרכזיים (ואליעזר שפר, ישראל הראל) לצדם של מנחם לבון זל ויבדל"א אישר הראל, בעוד אחרים ב"צעירי המפל"ג" מצדדים בהנהגה ההיסטורית של מפא"י לשעבר.

אלחנן גלם מזכ"ל בי"ע

רב המכר "מסיואדה" מתורגם לעברית

אנדרי סוסן (כבראה שושן במקור) מכהן כסגן עורך היומון "פוליטיקה בינלאומית", כתב עת יוקרתי היוצא לאור בצרפת, ומופיע בין כל מקבלי ההחלטות במזרח ובמערב.

סוסן איסטרטג חזותי במקצועו, הוציא לאור מספר ספרי מתח שהפכו רב־מכר בצרפת.

בספריו הבדיוניים הוא משלב חומרים המבוססים על מידע אמין ועל אישים קיימים, תוך הסתרת זהותם כדי שלא לפגוע בקשריו הטובים עם כל הבי ומי, במיוחד בעולם הערבי.

סוסן בספריו, חזה את נפילת חומת ברלין, זמן רב לפני שזה קרה, כ"ל את פלישת הסוביטים לאופגניסטן, את נסיגת כוחות צבא אר"ב מסומלת אירופה ואת ההתפתחויות שחלו לאחר מלחמת המפרץ.

בספרו "מסיאדה" (שילוב של מצדה ומסיח) הוא חזה את הסכם השלום בין מדינות ערב לישראל, אלא שזוא מתבצע בו כי מזוכר בשלום שנועד לזרדים את ישראל ולהביא בסופו של דבר לחיסולה של מדינת ישראל ח"י. היה זה ראש המוסד הישראלי שחשף את המזימה ב"מסיאדה" והא מתאר כיצד הצליח ראש המוסד למנוע את חיסולה של ישראל ברגע האחרון. בספר ניתן להחות בקלות את דוד לוי, את אריאל שרון וכן דמויות פוליטיות אחרות. דוד לוי שקרא את הספר במקור, לא התלהב כלל מדימוין בעלילה המרתקת והאת, המעבירה צמרמורת בגבו של כל מי שקורא את הספר הזה.

בימים אלה מתרגם הספר לעברית ויש להניח, כי יצוק רבין ושמעון פרס לא ישמוע לשמוע. כי דוזקא בעיתוי הזה, הספר המרתק בכל פרקיו, יניע לידי הבוזר הישראלי.

סוסן עצמו שהי בקיבוץ בישראל ואף שירת בצנחנים, הוא בעל אוריינטציה מדינית מתונה, אלא שזוא מסיל ספק רב בכוונות האמיתיות של מדינות ערב בכל הקשור למדינת־ישראל.

אין ספק כי הספר יעורר כאן הדים רבים לנוכח משקלו הרב של מחבריו, והצלחתו לחזות מראש התפתחויות צבאיות ומדיניות בחלקי תבל שונים.

ראשי "מימד" שוללים הפיכת "הדרך השלישית" למפלגה

אתמול, יום ה', אמורה הייתה הנהלת "מימד" להתכנס ולדון בשאלת הפיכתה של "הדרך השלישית" למפלגה פוליטית. על־פי ההתבטאויות של ראשי "מימד" במורומים שונים, נראה, כי צפויה ההחלטה שתוליך התארגנות לקראת הבחירות לכנסת.

הבנקאי ואיש העסקים, אהרון מאיר, שולל רעיון זה מכל וכל, כמוהו הרב מיכאל מלכיור ועו"ד ר"ד יהודה בדמאיר. לעומתם, סבור ר"ד דניאל סירוטר, כי אין טעם בהתארגנות. כאשר אין בוונה לממש את כוחה במערך הפוליטי, ופעילים אזרים תומכים בגישה זו אם כי לא באורח נחרץ.

ראש "מימד", הרב יהודה עמיטל, כבר הבהיר כי בכל מקרה הוא יחזור בו פנייה להשתלב ברשימת "הדרך השלישית" לכנסת, גם אם תקום בסופו של רבר.

נס השמן ממירון

האדמו"רים לדורותיהם התייחסו ללי"ג בעומר כאל חג ממש ואף יותר מזה. רבי ברוך ממזיבוז היה חובש את הישטריימל שלו בל"ג בעומר ולובש בגדי־שבת והיה רוקד עם ספר התורה במשך שעות, כמו שרוקדים עם ספר התורה בשמחת תורה", ולבני היה מכוון לציון הרשביי במירון.

בספרות החסידית יש אין סוף סיפורים על סגולת היום הזה, ל"ג בעומר, להיחושע בשעותת בכל המצטרך, ובמחלך שבוע זה, שמעתי מ"כלים ראשונים" על "סותפים" שאיעיעו לחם בזכות הרשביי בל"ג בעומר, שניתן היה למלא בהם ספר עב כרך.

רבי ישראל מרוזין זצוקל"ה היה אומר, כי רבבות נשמות מישראל מחכות בתשוקה להדלקה במירון, כדי לזכות בתיקון, והוא היה קונה את החדלקה במירון מהחקדש המקומי ע"י שליח מיוחד מטעמו, שהיה יוצא לציון הרשביי למרות כל תלאות הדרך.

נכדו של "יהודיעזער", רבי ישראל פרידמן, האדמו"ר מצרטקוב זצוקל"ה, סיפר, כי היה עד למעשה פלאי, שאירע אצל אביו, רבי דוד משה מצרטקוב, בזכות הרשביי זיע"א. והנה דבריו:

בפני אבי הצדיק זצוקל"ה בא יהודי שבור ורצוץ כשהוא נורר אחריו את בתו הפגועה בשתי רגליה ובקושי רב יכלה לנוע בתן. ביקש האב רחמים על בתו והתחנן בפני האדמו"ר שיתפלל לרפואתה. התבונן רבי דוד משה בנערה ובאביה ובהבעה של צער השיבו, כי אין ביכולתו לסייע בידו וכי אין בכוחו לרפא את בתו החולנית.

האב במר נפשו ייאושו לא ויתר ושאל את האדמו"ר: אני חקטן נושא אותה על שכמי כך וכך שנים וכבר כשל כוח שבלי ואותה יתן ליהודי שעשה כל הדרך אליך לשוב לביתו ריקם?

נכמרו רחמיו של האדמו"ר על האב ובקול מתנגד אמר לו: "אתה צודק בטענותיך", ופנה לשמשו: הנה שמור אצלי שמן, משיירי השמן ששילחנו את החדלקה בל"ג בעומר האחרון במירון, והביאוהו אלי כסגולה לרפא חולים. ביקש הרבי מהאב החסיד שימרח את השמן על רגלי בתו וכן עשה ולעיני כל החוכחים היא קמה ממושבה החלה מהלכת. למראה "יחושתי הגלוי אמר האדמו"ר לחסידים לא בכוחי נשעו הערה ואביה אלא בזכותו של הרשביי, שעליו נאמר "וראני הוא רבי שמעון למסוך עליו בשעת חדחק".

רבי דוד משה מצרטקוב עצמו סיפר על שעות שתי נשים, שבאו בל"ג בעומר למירון להתחנן על נפשן על ציון הרשביי. אחת בקשה להיפקד בבנים וזו שעמדה בסמוך אליה, בכתה על שאין לה פרוטה להשיא את שלוש בנותיה. שכבר הגיעו לפירקן. שמעה זו את בכיה של חעניה ושאלה אותה לצרכיה וככל שנקבה חתחייבה להמציא לה. ואז חשבה פניה חזרה אל "חציוך הקדוש ופנתה אל רבי שמעון כדבר בת לאביה: "הנה זה עתה זכתה אישה זו לשושעה בזכותך, במה שחיא הייתה צריכה לו. זכה אותי בישועה ורחמים בזכותה, למה שאני מתחננת לו ומתפללת", ולשנה הבאה זכתה בבן.

ומשסיים ה"צרטקובער" לספר את חסיפור אמר לחסידיו, כי סיפור זה בעצמו הוא סגולה לזכות בכל המצטרך ביום המסוגל לכך יום החילולא של רשביי.